

Erbil Erden

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

08.01.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Erbil Erden

Eserleri:

Belki

Taşa, mermere anlatsan heykel olur,
Bir gecede saçları beyazlar, kel olur,
Gök yarılr, ağlamaktan sular sel olur,
Sen kime anlatıyorsun sözün yel olur,
Menfaat için sevdiğin bakmışsın el olur,
Sen sus gözünü sevdiğim belki ilahi adalet olur.
Erbil Erden 29.06.2018

Erbil Erden

Belkide

Peki ya hiç karşılaşmasaydık; hiç bakışmasaydık, geçip gitseydik yan yana yürürken iki yabancı gibi;
Bir düşün herşey siyah beyaz, mevsim hep kış veya toz pembe.
Ama hep bir eksik bir yerlerde,
Belki bir şarkıda, belki bir kadehte, belki de bir iç çekişte.
Arayacaktık mutluluğu, belkide her yerde,
Bulamayacaktık bir birimizi,
Belkide,
Hiç bir yerde,
Bu var olmak doğmak gibi,
Sensizlik hiç yaşamamak gibi,
Her şeyden habersizce,
Ölmek gibi belkide, kimsesiz ve sesizce,
Ama sen varsın,
Umut var, mutluluk var,
Belkide sonunda yorgunluk var,
Ama,
Sensiz hayat zaten neye yarar...

Erbil ERDEN

Erbil Erden

Boş Sandalye

Ben rakı masası istiyorum.
Bir de karşımda boş sandalye,
Sabaha kadar onunla konuşup,
ona anlatmak istiyorum.
Çünkü adamın birinin de dediği gibi;
"Bazılarımız şiirlere tutunuyor,
Bazılarımız şarkılara.
Bazılarımız dizilere tutunuyor,
Bazılarımız kitaplara.
Sanırım artık insan, tutanamıyor insana."
Ben de tutunamıyorum insanlara.
Tutundukça ben kırılıyorum, ben ağlıyorum.
O yüzden ben artık boş bir sandalye ile yalnız oturmak istiyorum.
Erbil Erden

Erbil Erden

Değilsin

Sonsuz sayıda tohum düşecek toprağa,
Daha fazlası can verecek herbir yaprağa,
Bir o kadar yavru alınacak kuçaa,
Ve yine düşecek bir bir çukura,
Sense sadece bunlardan birisisin,
Kimseden daha güzel ve özel değilsin....
Erbil ERDEN

Erbil Erden

Gelmezsın

Havalarda güzel, sen artık gelmezsın,
Yüreğim soğudu üşümüştür demezsın,
Güz güneşi ısıtmaz sen bilmezsın,
Yalancı sarma gibiyim şimdi,
Sende istemez, sevmez, özlemezsın,

Bende altını kıstım herşeyin boşuna kaynamasın,
Kimse benimde özlediğimi ağladığımı anlamasın,
Bazı ağaçlar dökmez yaprağını sen anlamazsın,
Yabancı bir sermaye gibiyim artık,
Düşük kurdan tl bozdurup alıp satamamazsın.

Herşey bu kadar amlamsızken beni sorguluyorlar,
Herkes gününe gün eksiltirken ömür dolduruyorlar,
Herkes tepesinden bakıyor, zirvelerde duruyorlar,
Sadece yalnız bir karıncayım ben arayıp buluyorlar,
Yaşlanmış bir cınar gibiyim artık,
Kökünü sökseler fark etmez, dallarımı buduyorlar.

Gelme sende artık gönlüme yuvası yıkılan kuş,
Gönül dediğin gam içinde yürümesi zor, yokuş,
Bu dünyada bilmezsın mutlu bir insan yokmuş,
Bir kabrin üzerinde bir sümbül artık,
Yalnız, tek başına boynu bükük sararıp solmuş.

Ormanlar ağaçlara, ağaçlar yapraklara sahip,
Ne insanlar gelip geçmiş, ha Karun ha garip,
Yaşadıklarımız bir düşün şu dünya ne acayip,
Katıksız bir bardak demli çay gibiyim,
Sarhoş olduğumu sanıyorum bardak bardak içip.

Sevdiği kadar sevilmiyor insan,
Mutsuzluktan delirmiyor insan,
En fazla ölüyor işte, eriyor insan,
Kırık bir bardağım şimdi masada,
Umrumda mı sanıyorsunuz,
İnsanlar beni anlasa veya anlamasa!

Erbil Erden

Erbil Erden

Gül dudaklar

Gül dudaklar, pembe yanaklarda mı,
Sararmış solmuş kuru yapraklarda mı,
Teselli meyde mi, kargı dalında neyde mi,
Kel kafada, pırasa saçlarında aklarda mı,

Kazanlar kaynardı mahşeri gönlümde,
Bitmeyen gecelerin sabahı ömrümde,
Teselli nerede, sen nerdesin gözümde,
Geçilmez bir duvarsın, engelsin önümde.

Basıp üzerine geçmek için üzerinden,
Kimse ölmez durup dururken ecelinden,
Teselli yok, bişey gelmez kimsenin elinden,
Ölür insan derdinden, ölür kederinden.

Sırtını dönme, küsüpte yenilme kaderine,
Vefasız dünya, herkes yanar kendi derdine,
Teselli arama, ayrılık da var sevdiğine,
Bir tohum gibi her insan düşer toprağın deliğine.

Bilmezsin unutulduğunu yitersin o güne değin,
Ben gittikten sonra ardımdan ne dersiniz deyin.
Teselli toprakta, bir başka mevsimde bilin,
Bir dilek tutun kayarsam bir geceleyin...
Erbil ERDEN

Erbil Erden

Hevesler

Kalp kırılır affeder,
Hayaller yıkılır mahveder,
Gönlüm bağışlardı yine,
Kırarken kırdığını da bilseydi eğer,
Şimdi nur içinde yatsın kırılan o hevesler...

Erbil Erden

Erbil Erden

Kalbim

Kalbim mezarlık gömdüklerimle,
Kırık bir testi gibi döktüklerimle,
Toplayamıyorum eteklerimden,
Sarılıp uyuyup beraber öldüklerimle.

Kalbim karanlık bir sokak, lambasız,
Yetim bir çocuk gibi anasız babasız,
Korkuyorum kendi ellerimden,
Sıkacak boğacak beni sanki apansız.

Kalbim kör bir kuyu derin ve dipsiz,
Çekecek kahrı çok kovasız ve ipsiz,
Ürküyorum aynada gözlerimden,
Öleceğim kalabalıklar içinde kimsesiz.

Ah kalbim nesin ki sen sanki koca bir hiç,
İster keçiden süt, istersen fıçıdan mey iç,
Korkmuyorum günahkar sözlerimden,
Gitmek temizlenmek benim için sevinç.

Kalbim taş bir duvar kadar soğuk ve sert,
Sarmaşık gibi sarmış etrafımı çile ve dert,
Kalkamıyorum ayağa dizlerimden,
Ama yaşamak İçin dilenmiyorum merhamet.

Erbil ERDEN

Erbil Erden

Kedileri suçlama

Kedileri suçlama, ocağa çay koy,
Değer görmediğin sevgiden,
İyi niyetini hak etmeyenden,
Sesine sağır herkesten,
Vazgeç.....

Erbil ERDEN

Erbil Erden

Kırılıyor insan

Kalpler kırılıyor,
Gönüller alınıyor,
Acısı sorulmuyor.
Hayaller kuruluyor,
Sonra unutuluyor.
Ya kırılan hevesler,
Hiç unutulmuyor!
Ne çok kırılıyor insan,
Çıtırtılarını duyurmadan..!

Erbil Erden

Erbil Erden

Kıymetini bil

Dayandığın duvarın,
Hep yanında olanın,
Camdan odana dolanın,
Bir ekmeğin bir soğanın,
Kıymetini bil.

Yaslandığın omuzun,
Beslediğin domuzun,
Üçün beşin dokuzun,
Çıktığın her yokuşun,
Kıymetini bil.

Veya boşver istersen,
Sittiret gitsin dilersen,
Adam değilsin bilersen,
Bilene kıymet verirsen,
Olmadı unut sen,
Evet unut ve sil...

Erbil Erden

Erbil Erden

Kıymetsiz

Bazı insanların yeri yoktur, bir metre kare bile değil,
Bir kalpte bile bir damla sevgi ile kimseye care değil,
Kimileri kimsesizdir, Kimse ona sevdalı, yaren değil,
Bir başınadır insan kimse ona kendinden yakın değil.

Kimse bilmez kimseyi, bazı insanlar sahipsiz gibi,
Başiboş sokaklarda zaar, kör kuyularda ipsiz gibi,
Söversin, söylersin duymaz sağır, taştan ağır gibi,
Kumarda yek gelen bir zar, bitmeyen bir kahır gibi,
Bazı insanlar işte; senin gibi, benim gibi,

Kıymetsiz.....

Erbil Erden

Erbil Erden

Oldu mu

Rastladı mı sana hiç çaresizliğin,
Dalıp öylece tırnaklarını yediğin,
Vazgeçip kendinden gittiğin,
Oldu mu hiç seni kınarlarken,
Sabahlara kadar sebepsiz içtiğin.

Düştün mü sen hiç içine kadehlerin,
Bocaladıkça battın mı içine gecelerin,
Senden vazgeçtimi hiç sevdiklerin,
Oldu mu hiç seni yaralarken,
Sabahlara kadar haklı haksız küfrettiklerin.

Erbil ERDEN

Erbil Erden

Olmasada

Belki sen gökte bir devasa yıldız ben yerde küçük bir karınca,
Ama şunu unutma; benim gönlüme sığar senden milyonlarca,
Kocaman bir boşluktur insan gönlü sığmaz içine alemi derya,
Ancak bir küçük tebessüm, bir tatlı söz yeter içini doldurmaya.

Arasan ne olur sorsan halimi hatrımı sebepsiz yere de olsa,
Ne olur arayan, soran ve özleyen sen olsan bir kerede olsa,
Ölümde var sonunda ama yaşıyor insan her nerde olsa,
Belki hayvan gibi belki ağaç taş gibi bir seveni olsada olmasada!

Erbil Erden

Erbil Erden

Ölüm

Ölüm bir gün tedavi edilecek bir hastalık değildir
Her şey bir gün bitecek, bir daha yeniden dirilinecektir....
Bir farkla, Bu defa kontrol sende olmayacak,
Döndüm Yarab, beni yıka, beni temizle denecektir...

Su ile değil ateş ile arınacağız kirlerimizden,
Bedenimizin değil ruhumuzun çektiklerinden,
Islah olacağız ancak tekrarı olmayacak yaşantımızın,
Bir birimizi bulamayacağız bir daha izlerimizden.

Dünyanın süsüne, malına aldanıp kanma,
Sahip oldukaların hep senle kalır sanma,
Kaybettiklerin için için için sızlanıp yanma,
Şükret hayatın yaşadığın her bir anına.
Erbil Erden

Erbil Erden

Sakin ha

Sakin ha diyorum, sakın diyorum,
Getirme aklına, günahı biliyorum,
Unutmak cinayet işlemek gibi,
Hep aklımda olacaksın gidiyorum.

Mesafeler ayırmaz insanları sanıyorsun,
Terk edilince lmez insan aldanıyorsun,
Unutmak cinnet geçirmek gibi,
Deli olduğumu sende biliyorsun.

Eskir her Şey zamanla yanlızlığa kalır,
Kırılır camları, yerini kimsesizliğin alır,
Unutmak vazgeemek gibidir,
Ne arayan olur nede kapın alınır.

Erbil Erden

Erbil Erden

Sebep bu değil

Uzun uzun yazmak niyetinde değilim bu gece,
Bazı Őeyler var, beni uyutmuyor,
Bazı ağrılar var, insanı öldürmüyor.
Bazı sevmeler, karşılıksız
Bazı çocuklar, yetim...
Üstelik bir de öksüz, kimsesiz.
Bazı insanların dilleri dolu, fikirleri yok,
Bazı insanlar zariflikten muaf,
Bazen yaprakları ve yağmurları anlamıyorum.
Üşüyorum, mevsim karakış ama sebep bu değil...
Erbil Erden

Erbil Erden

Sende

Kim inanır Şimdi sana, sende sevmiŐmiydin, sende mutlu olmuŐmuydun, içip sarhoş olup hiç kfretmiŐmiydin, yatıp yaslanıp, düŐüp kalkmıŐmiydin ve gerçekten yaŐamıŐ miydin? Kim inanır Şimdi sana, sende Şimdi bizim seni özlediğimiz gibi sende özlemiŐ miydin? Şimdi varlığın yalan, hasretin ay ve güneş kadar gerçek!

Erbil Erden

Sermaye

Alın yerlerden cam kırıklarını,
Toplayın ekmek kırıntılarını,
Kurdun kuşun tüm rızklarını,
Sermaye yaparsınız çocuklarınıza.

Doldurun evinizin tüm çanaklarını,
Sıvazlayın kendi elinizin yanaklarını,
Kopartın güvercinlerin kanatlarını,
Sermaye yaparsınız çocuklarınıza.

Batarken güneş kıyamet sandınız,
Sanki eliniz kolunuz bağlı kaldınız,
Bilmeden düşünmeden ah aldınız,
Sermaye yaparsınız çocuklarınıza.

Tüm vebali ateşi elinize aldınız da,
Paylaşmayı bölüşmek sandınız da,
Ne kaldıysa alacağınız aklınızda,
Sermaye yaparsınız çocuklarınıza.

Kururken ağaç çaresiz baktınız,
Yağmur yağınca kapınızı açtınız,
Biriktirin damlaları çok açtınız,
Sermaye yaparsınız çocuklarınıza.

Gezsen görsen dünyanın her bölgesini,
Yalnız başına vereceksin son nefesini,
Yeniden yeşeren o ağacın gölgesini,
Park yaparsınız çocuklarınıza...

Erbil Erden

Severdik

Çayda koysan meyde koysan içerdik,
Zehir zıkkımda olsa teşekkür ederdik,
Bir tatlı sözün olsaydı,
Çirkin suratlı demez bizde severdik.

Balda koysan soğanda soysan yerdik,
Getirenden götürenden rızalık dilerdik,
Bir tebessümün olsaydı,
Sevimsiz huysuz demez bizde severdik.

Flütte çalsan ıslıkta çalsan biz dinlerdik,
Senden ümidimiz olsaydı yine beklerdik,
Bir tesellin olsaydı,
Gıcık nebri demez belki bizde severdik.

Erbil Erden

Erbil Erden

Siyaset

Bir bir sönüyor bacalar,
Azalıyor ekmekler, aşlar,
Bir eli yağda, bir eli bağda arkadaşlar,
Taş mı yiyecek bu vatandaşlar.

Kral çıplak değil sarayda kürk içinde,
Kaldımı ki halkın tırnağında dişinde,
Birileri halla koltuk, makam peşinde,
Helal rızık kaldı mı vatandaşın işinde.

Her işleri onlara hak ve helal,
Vatandaşa gelince ise illegal,
Bir ellerinde kaymak diğerinde bal,
Vatandaş sağılır inek oldu herhal,

Yiyin yiyinde toplayın tüm dünyalıklarınızı,
Düşünmeyin mazlumun ahını aldıklarınızı,
Doldurun kesenize azıklarınızı, katıklarınızı,
Doldurun midemize tüm o çaldıklarınızı.

Dünya size cennet, garanti zaten ahiret,
Acın bir okuyun inandığınıza bir zahmet,
Sizin köleniz mi Zeynep, kulunuz mu Ahmet,
Bir gün sizi de bulur merak etmeyin ilahi adalet.

Allah, kitap Kuran diye diye,
Ezanı Muhammet dinleye dinleye,
Korkmadan indirdiniz mideye,
Bu halk daha ne kadar çeker sineye,

Her devrin bir sultanı muhakkak olmuştur,
Her bahar açan çiçekte birgün solmuştur,
Sonunda bir tufan bir musibette olmuştur,
Firavun'un başına gelende ibret olmuştur.
Erbil Erden

Erbil Erden

Vazgeç

Anlatmaya çalışmayın kimseye kendinizi,
Ortak yaşayacaksanız da lanet kaderinizi,
Anlamayacaklardır yine de sizi,
Ancak bir lağımın içinde bulunca birbirinizi,
Suçlayacak kimse olmayacak artık bizi.

İnsanların tercihleridir, beğenmedikleri kaderleri,
Dert edip kendilerine, içip içip kırdıkları kadehleri,
Teselli bulmayacaklardır yinede sende,
Ancak bir zindanın duvarlarında prangalarda elleri,
Kaçacak gemileri olmayacak özgürlüğe açılan yelkenleri,

Görmüşlerdir paslı parmaklıkları, soğuk demirleri,
Onlar biliyorlardır zaten göklerden gelen emirleri,
İnanmayacaklardır yinede,
Ölenlerin göğe yükselmediklerini toprağa gömüldüklerini.

Aydınlatmak için kendini mi yakacaksın,
Kimlerin gecelerine ay olup doğacaksın,
Kara bir örtü atacaklar üzerine,
Kuş değil onlar, yarasaları mı uyandıracaksın.

Bırak en kötü mevsim yaşansın onların iklimlerinde,
Sen uzan ipek halılara, onlar yaşasın hasır kilimlerinde,
Onlara düşünüy bile kurduramazsın,
Mutludur onlar cehalet denilen inlerinin diplerinde.

Erbil Erden

Erbil Erden

Yalan

Neye şükredecek,
Canının sağ olduğuna, yaşadığına mı?
Yoksa çöpte bir lokma bulduğuna mı?
Kime kızacak, küfredecek,
Kaderi yazana mı, gecenin soğuna mı?
Ananın, babanın yokluğuna mı?
Neye sevinecek,
Dünya nimetlerinin bolluğuna mı?
Tanrı'nın onu unuttuğuna mı?
Elinin ayağının tuttuğuna mı?
Neye inanacak,
Dünyanın merhametli insanlarına mı?
Tanrı'ların gönderdiği inançlarına mı?
Yoksa kıyak yapılmış şansli kullarının,
Acıyarak, merhametli bakışlarına mı?
Kim anlatacak ona,
Bunun bir ilahi adalet, sınav olduğunu,
Ruhunun tulumun navında olduğunu,
Kim söyleyecek ona,
Her şeyin kocaman bir YALAN olduğunu...
Erbil Erden

Erbil Erden